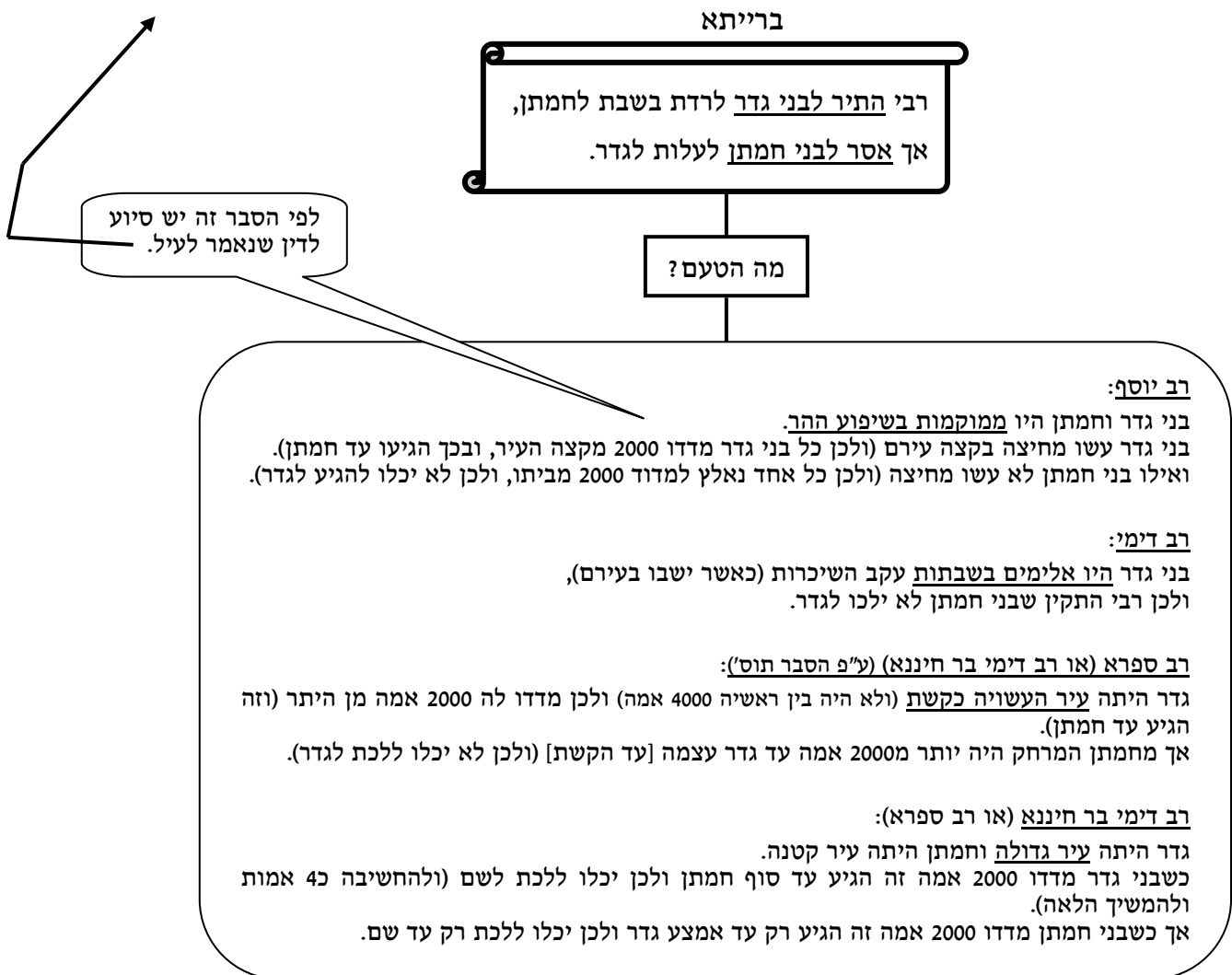
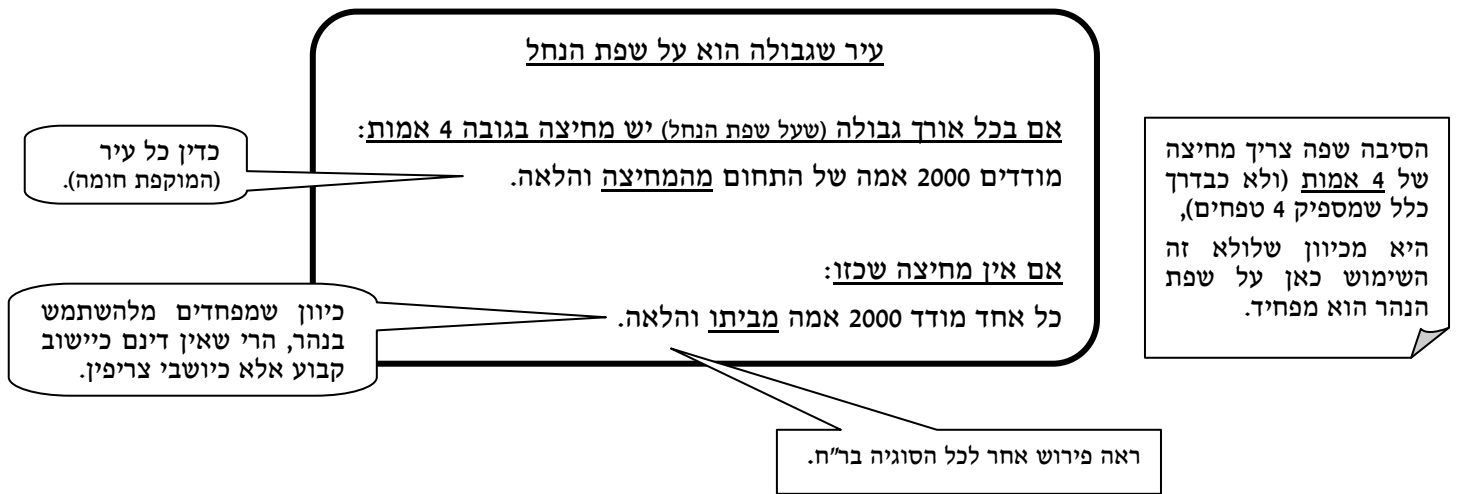

עירובין סא. (שורה 8) עד סא: (סוף הפרק)

יש גירסה אחרת למשנה, שבה נוסף בתחילת המשנה הקטע הבא:
אנשי עיר גדולה, שבתוך 2000 אמה ממנה שוכנת עיר קטנה (כולה):
 העיר הקטנה נספרת להם רק כ4 אמות.
 [ומשלימים מידת תחומם חוצה לה]

אנשי עיר קטנה, שבתוך 2000 אמה ממנה שוכן חלק מעיר גדולה:
 העיר הגדולה לא נספרת להם כ4 אמות, אלא נספרת כפי שהיא.
 [ואינם הולכים בה אלא עד סוף תחומם]

משנה

בן עיר גדולה שנתן את עירובו בעיר קטנה (שבתוך תחומה),
 וכן בן עיר קטנה שנתן את עירובו בעיר גדולה (שבתוך תחומה)
 - מהיכן מודד 2000 אמה לכל רוח?
חכמים: מקצה העיר שבה מונח העירוב.
 [העיר נחשבת לו כ4 אמות]
ר"ע: ממקום עירובו (ולא מקצה העיר).

הלכה כחכמים
 (כי הלכה כדברי המקל בעירוב)

אך חכמים מודים
 שאם הניח את העירוב במערה שאין בה דירין
 - שמודד ממקום עירובו.

ר' אלעזר מבאר שהכוונה למערה שנפלו
מחיצותיה.
 [ובכך לא קשה על דעתו מדברי משנה זו]

אם בא ממקום אחר וה2000 אמה שלו הסתיימו
באמצע העיר (=מערה שיש בה דירין):
 אינו רשאי לפסוע עוד.
 [ובמקרה זה כמובן אף לחכמים אין העיר נחשבת לו כ4 אמות]

מהיכן מודד לדעת חכמים 2000 אמה לכל רוח כאשר
 הניח את עירובו בעיר ללא דירים (אך מחיצותיה קיימות)?
שמואל: ממקום עירובו.
ר' אלעזר: מקצה העיר שבה מונח העירוב.